

NB. Ами даже и свитата, ако, въ случай, че той си слѣзаль отъ колата или отъ конѣтъ, трима се опълчатъ срѣщу нея, а четвъртиятъ съ револверъ и кама върху Кобурга! — Не е възможно, но всичко зависи отъ случаятъ и отъ умѣнието да се ползувашъ «на лету» отъ него.

Ако се неможе ниѣкъ, не можемъ ли си истѣкми 4 мартинки и отведнажъ да грѣмнемъ върху му при нѣкой сгоденъ случай, кога той стои или върви?

---

1 ч. — 20 м.

Нѣка се поизпозѣдамъ самичѣкъ относително Кобурга! — Защо съмъ се рѣшилъ да го убия?

Ти, Лапчо, не си лошъ по натура, но и добъръ чловѣкъ може да убива; убиванieto не изисква безусловно естествена лоша подлога или пѣкъ крайно развращение. Убийствата ставатъ или за грабежъ или за отмѣщение или за идея.

Лично Кобургъ зло не е ти направилъ. Скитанието ти по чужбина не е отъ него. Ти срѣщу Батемберга чувствуваше повече умраза въ сърдцето си, колкото срѣщу Кобурга. Тоя даже ти се види незначителенъ, смѣшенъ, глупавъ, *sans consequence*.

Защо искашъ да го убивашъ?

Ти даже чувствувашъ отвращение отъ убийство. Не си привикналъ на това, нето на подобно нѣщо. Тѣкмилъ си истина, едно врѣме подобно покушение върху Начовича, но ти бѣше като омаянъ, нето осѣщаше всичката сериозность на това, па и за послѣдствията хичъ не мислѣше или се не страхуваше. Защо сега си рѣшилъ да убивашъ съ пълно съзнание и при това, като си най-добъръ убѣденъ, че ще погинешъ и ти, даже се страхувашъ, че би могло да се не случи едното и другото? Приемашъ на драго сърдце второто само да се свършеше първото!

Какви и кои сж причинитѣ за това твое необикновено прѣобразяване?

Забѣлѣжвамъ че тебе отъ край те е понесълъ подобенъ вѣтъръ — още отъ 1867 въ Бѣлградъ, а отъ 1868, въ Босна, захвана да правишъ съзаклѣтия и комитети политически. Това